

Folketingets Social- og Indenrigsministeriet

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020-1763

Doknr.
206035

Dato
21-02-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 10. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 348 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares foreløbigt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Jarlov (KF).

Spørgsmål nr.348:

”Kan ministeren oplyse, i tabelform, hvor mange ører af en ekstra kroners skatteprovenu genereret af en fremgang i beskatningsgrundlaget, dvs. den maksimale udligningsprocent, hvert enkel kommune kan komme til at betale i udligning, hvis regeringens forslag om udligning bliver vedtaget?”

Foreløbigt svar:

Det kommunale udligningssystem er en solidarisk ordning, hvor de bredeste skuldre bærer et ansvar, som rækker ud over deres kommunegrænse.

Regeringen ønsker, at forskellene i Danmark ikke bliver for store. Regeringen ønsker derfor med udspillet til udligningsreform at flytte flere penge fra de mere velhavende kommuner til de mindre velhavende kommuner – bl.a. trængte yderkommuner og kommuner med store sociale udfordringer.

Med regeringsudspillet deles udligningen op i en separat udligning af henholdsvis udgiftsbehov og beskatningsgrundlag omkring landsgennemsnittet.

I udligningen af beskatningsgrundlag modtager kommuner med et beskatningsgrundlag under landsgennemsnittet et tilskud på 75 pct. af forskellen mellem kommunens beskatningsgrundlag og landsgennemsnittet. Omvendt betaler kommuner med et beskatningsgrundlag over landsgennemsnittet et bidrag på 75 pct. forskellen mellem kommunens beskatningsgrundlag og landsgennemsnittet.

Dertil etableres en tillægsordning i udligningen af beskatningsgrundlag for kommuner med særligt lavt og særligt højt beskatningsgrundlag. Tillæg gives til kommuner med et relativt lavt beskatningsgrundlag og udgør 20 pct. af forskellen mellem kommunens beskatningsgrundlag og 90 pct. af landsgennemsnittet. Det finansieres ved, at kommuner med et relativt højt beskatningsgrundlag betaler et bidrag på 20 pct. af forskellen mellem kommunens beskatningsgrundlag og 125 pct. af landsgennemsnittet.

I det nye system, hvor udligningen er på 95 pct. af de højeste og laveste beskatningsgrundlag, sættes grænsen for overudligning på 95 pct. Det betyder isoleret set, at en kommune som udgangspunkt kan beholde mindst 5 pct. af en fremgang i indkomstkatteprovenuet opgjort med kommunens egen udskrivningsprocent. Men der er i udspillet også indarbejdet et loft for, hvor meget en kommune kan øge rabatten fra overudligningsordningen ved at sænke udskrivningsprocenten. Loftet sættes konkret, så der højst kan udløses en rabat svarende til en udskrivningsprocent ned til 23,5 pct. Det

betyder, at kommunen kan beholde mindst 5 pct. af en fremgang i indkomstskatteprovenuet opgjort med kommunens egen udskrivningsprocent, hvis denne er på 23,5 pct. eller derover. Kommuner med lavere udskrivningsprocent vil få en rabat beregnet ud fra en udskrivningsprocent på 23,5 pct., dvs. disse kommuner kan samlet beholde lidt mindre end 5 pct. beregnet med kommunens egen lave udskrivningsprocent.

En opgørelse for alle kommuner kræver et dataarbejde og beregninger, som ikke kan nås inden for fristen, og spørgsmålet kan derfor ikke besvares endeligt inden fristen.

Med venlig hilsen
Astrid Krag